

דפייגור

יום ו', י"א באייר תשפ"א, 23.4.2021, גיליון מס' 5001

הבקשה תוגש לוועדת תמרוך במועצה.
הבקשה תכלול: אישור מרכז הבריאות על מוגבלות בניידות.
- אישור על אחוזי נכות מהמוסד לביטוח לאומי או משרד הביטחון או תעודת עיוור.
- תצלום רישיון רכב.
- תצלום תו חניה לנכה שניתן לרכב ממשרד התחבורה.
- התמרוך יוצב יחד עם מספר הרכב.
- מקום החניה יכול להיות במרחק של עד 200 מ' מהדירה.
- תמרוך מקום חניה נגיש שהותקן שלא כחוק, יוסר.
החניה תהיה במיקום אפשרי, למעט בשימוש בכיסא גלגלים.

2. הסדר תנאי העסקה של חברי יגור העובדים בלגין

ההסדר הוצג למזכירות ואושר בדירקטוריון לגין.
הוחלט שכל כספי ההסדר ("פיצויים") יועברו ליגור, ויגור תחליט כיצד היא משלמת לחבר ובאיזה תנאים.
המזכירות נדרשת להחליט בסוגיה.
ברור למזכירות שהכספים שייכים לחבר, והם ישולמו לחבר בפריסה חודשית לפי מספר חודשי השכר אותם קיבל. תשלום הפיצויים הוא לא חלק דמי חיפוש עבודה.
חברים שיבקשו תשלום חד-פעמי - הבקשה תישקל בצוות שר.

ישיבה מיום 5.4.2021

1. קבלה למועמדות - הילה גפן

מוזמנת: **מיכל שמיר**.
הילה גפן, בת הזוג של גיא, גנת בחינוך מיוחדת בת 33.
מבקשת להיכנס למועמדות.
אושרה תחילת מועמדות ב-14.21.

2. עדכון אוגדן הדיור

מוזמן: **אלכסנדר קייזר - ועדת דירות**.
הוועדה מעוניינת לעדכן את אוגדן הדיור. בינתיים עלו בוועדה שלושה סעיפים דחופים לתיקון:
א. עדכון רשימת דיור קבע - עדכון הרשימה לאחר כל קבלה לחברות, פרסום הרשימה פעמיים בשנה או לפני כל מכרז לדירת קבע. שינוי זה נובע מקיצור תקופת המועמדות לשנה והצבעה לחברות לאורך כל השנה.
ב. שינוי סעיף 5 (דירות מעבר) - במקרים הבאים אין זכות השתתפות במכרז, גם לא למעבר נוסף בדירת משפחה, לחבר המשתתף במכרז לשיכון קבע, מרגע בחירת הבית המיועד עבורו וקבלת התחייבות לגור בדירת קבע מסוימת בעתיד.
ג. מעבר לדירת מעבר (יחיד/משפחה) - היה ולא עוברים לדירה תוך חודשיים מצביעת הדירה והדירה מוכנה ונמסרה לחבר/ה ע"י הבניין, תוחזר הדירה למכרז. החבר/ה לא יוכל לעבור אליה, כמו כן לא יוכל להירשם שנתיים למכרזים. השינויים אושרו, יפורסמו לציבור ויבאו לאישור האסיפה.

ישיבה מיום 21.3.2021

1. קבלה למועמדות - גיא קינן

גיא, בתם של דורית וצור, אחות לעמית ונורית.
בת 23, בסוף י"ב עשתה שנת שירות בפנימית "אהבה" בכפר ביאליק. שירתה כמורה חיילת בבתי ספר לעידוד גיוס, ובשנה השנייה פיקדה על ספורטאים מצטיינים. עובדת בגיל הרך בגן אורן.
המועמדות אושרה מ-1.4.21.

2. הארכת חופש מיוחד - נאור מחלב

נאור מסיימת באוגוסט הקרוב שנת חופש אחת ומבקשת הארכה.
הארכה אושרה לשנה נוספת.

3. שימור "המשטרה הבריטית"

מקורות מימון:
450,000 ש"ח - "קרן מורשת" במשרד רה"מ
125,000 ש"ח - יגור
125,000 ש"ח - המועצה האזורית זבולון
מיכאל דור מנהל את הפרויקט מטעם יגור.
הכסף והקבלן מנהלים ע"י המועצה לשימור אתרים. אין חריגות בביצוע הפרויקט.
בימים האלה מגישים בקשה לאישור שלב ב' למימון הפרויקט והמשך שיפוץ המתחם.

ישיבה מיום 29.3.2021

1. ועדת תכנון - נושאים שונים

מוזמן: **דוד ילין**.
קמינים
התקיים דיון בוועדה המקומית לתכנון ולבנייה בנושא התקנת קמיני עץ ביישובים.
בשנים האחרונות יש מגמה של איסור התקנה ושימוש בקמיני עץ. הנושא עומד לפני חקיקה בכנסת.
למי שברשותו קמין, מומלץ להמעיט בשימוש ככל הניתן, לבדוק שהקמין עומד בדרישות הפיקוח ולוודא שהקמין והארובה אטומים.
ועדת תכנון ממליצה לאסור על שימוש בקמיני עץ ביגור. התקיים דיון.
סוכים: התקנת קמין בדירות ביגור תתאפשר בכפוף לאישור של ועדת תכנון, תוך עדכון הציבור, ותהיה בכפוף לתקנים השונים (תנורי הסקה בחומר מוצק).

חניות נכים

בשנים האחרונות הוגשו מספר בקשות להסדרת חניות נכים. ועדת תכנון גיבשה מספר הנחיות להסדרת מקום חניה פרטי נגיש.

איתי ניסיון של תפקיד חשב בשתי חברות ציבוריות. אני לא ממש מכיר את אחי"ג ובא כדי ללמוד ולתרום.

אבישי שורש: הצעתי את עצמי על פי בקשות של לא מעט אנשים. הצעתי את המועמדות, למרות התלבטות, כי אני דואג. הנהלת אחי"ג לא הביאה שינוי פורץ דרך. לא לכל המועמדים יש את ההשכלה והניסיון המשקי, הציבורי והעסקי לקדם ולתרום באמת לאחי"ג. הנהלת אחי"ג צריכה לעסוק בהיכרות קרובה ולימוד מדוקדק של התאגידים ושל יגור עצמה. הקשר הכלכלי והחברתי בין שתי המערכות בעל חשיבות גדולה. אם, לדוגמה, נרצה למכור תאגיד, זה ישפיע מיד על החברים בתוכנו. הוזמנתי פעמיים להביע דעתי בהנהלת אחי"ג ועשיתי זאת ברצון. דיון משמעותי סביב הדברים שהבאתי לא קרה. הבעיות אינן חשבונאיות. נדרש כאן אדם שמכיר את המערכת היטב בהיבט התאגידי והקיבוצי. הקלפי לא האיר פניו ל"זקנים" כמוני, למשל בהצבעה על הוועדה הכספית, אבל אף אחד "צעיר" או מהצעירים לא הציע את עצמו. אני מקווה שאנשים יצביעו לפי הניסיון והידע ולא לפי הגיל.

הלל לויטן: זה שיש רק שתי מועמדות בתוך רשימה של 11 מועמדים מצביע על חולשה שלנו לעומת העולם שבו אנו חיים. קורא לחברים להצביע על שתי המועמדות ומבקש מהצוות אפשרות לבדוק מועמדות נוספות. מציע שאחד משני המועמדים שלא יבחר ליו"ר יצורף לדירקטוריון שלא נפסיד אף אחד.

עמוס פרליס: החלטתי להציג את מועמדותי לתפקיד יו"ר אחי"ג. אביא איתי לתפקיד ניסיון של 20 שנה כמנכ"ל בארץ ובחול.

אלה עיקרי תכנית העבודה שלי:

- הפעלת אחי"ג במתכונת דירקטוריון - בשיתוף פעולה מלא והדוק עם הדירקטוריונים העיקריים של יגור (יגור חקלאות ועסקים, לגין, באלגן).
- הכנה ואישור של תכניות עבודה ותקציב מול התאגידים. נשים דגש על פיתוח והשקעות ובמקביל יישום תהליכי התייעלות.
- שימור וחזוק הפעילות החקלאית והתעשייתית של יגור - עדכון של התכנית האסטרטגית לכל תחום פעילות.
- המשך קידום כל הפרויקטים המתוכננים ויוזמות חדשות בתחום הנדל"ן או עסקים חדשים אחרים.
- דיווח, בקרה ומעקב שוטף על ביצועי התאגידים, דיווח עדכני לאסיפת אחי"ג. דוחות חודשיים לדירקטוריון אחי"ג והפעלת תכניות שיפור, במידה ויש סטיות משמעותיות מהתקציב.
- דיון ויישום מסקנות של דוחות ביקורת.
- שינויים משמעותיים, כמו הכנסת שותף או הרחבה משמעותית של היקף הפעילות בתאגיד, יובאו לאסיפת אחי"ג. כך נעשה בעבר לגבי פיתוח בלגין וכך צריך להיעשות לגבי כל תהליך עתידי כזה בתאגידים.
- שינויים ארגוניים ביגור - נתייחס בפתיחות ובשיתוף

1. המלצה ליו"ר אחי"ג ומועמדים לחברי דירקטוריון

נוקי נויפלד מכהן, עמוס פרליס מתמודד.

מועמדים לחברי דירקטוריון: עמית גרודמן, ערן הס (הבעל של יערה תירוש), נבו גולדשטיין, מירב גרשמן, קובי סער, אביהו קול, אודי קינן, חווה רז, דגן שוחר, אבישי שורש וירון שמיר.

עמית שילה: צריך להבהיר, שמבחינה משפטית אסיפת יגור ממליצה ואסיפת אחי"ג ממנה.

אבישי שורש: הצעה לסדר - היות ועוד עשרה ימים יציג הצוות לשינוי ארגוני את תוכניתו, והיות ובמהלך אוגוסט יתקיימו בחירות לוועד ההנהלה שלנו (המזכירות), ואולי לתפקידים נוספים, אני מציע להקפיד את מהלך בחירת יו"ר אחי"ג עד לסיום הדיון וקבלת החלטות על השינוי הארגוני אצלנו, כדי שלא יהיה מצב של חוסר תאום וקשר בין הבחירה היום להחלטות על השינוי הארגוני. כפי שרמי כתב, שלושה נושאים עוסקים ישיר או בעקיפין בענייני התאגידים, התפקידים ובהיקפי המשרות החדשים שיהיו במערכת, ואין טעם לרתום את העגלה לפני הסוסים. אני מציע שכל בעלי התפקידים באחי"ג ימשיכו עוד 3-4 חודשים, עד שיתיימו הבחירות למזכירות וייקבע המבנה הארגוני החדש.

בועז אוחנה: הצוות לשינוי הארגוני לא דן במבנה של אחי"ג, אלא בקשרים בין תאגידי אחי"ג ליגור. לא נידונה אפשרות לפרק את אחי"ג. בנוסף, אנו מחוייבים על ידי הרשם לקיים בחירות ליו"ר אחי"ג תוך 30 יום מהרגע שפקעה הקדנציה. אם יהיה צורך בשינויים ובהתאמות לאחר מכן, נעשה זאת.

ההצעה לסדר נדחתה.

אביהו קול: הצעה לסדר - עקב שנת הקורונה, שעדיין לא הסתיימה, מציע לא לשנות ב-2021 שום תפקיד, בכיר או זוטא, ולחכות ל-2022. במידה ויבקש מישהו להתחלף, נאפשר זאת, אך לא נפעל באופן יזום.

בועז אוחנה: התאגידים ומערכות יגור ממשיכים להתנהל גם בזמן הקורונה, ובכל מקרה, אנו כפופים להוראות מבחוח. אפשר לבחור בעלי תפקידים ולאפשר לעשות שינויים ארגוניים ואין סיבה שלא.

ההצעה לסדר נדחתה.

גבי קדוש: אני מקווה שכל המועמדים יציגו את עצמו מבחינת ניסיון והשקפת עולם. אנחנו צריכים להכיר את המנהלים שלנו. צריך להיות מקום, באתר או בתאי הדואר, שבו מועמדים מציגים את קורות החיים שלהם ומסבירים את רצונם להיבחר.

ערן האס: אני הבעל של יערה תירוש, רואה חשבון בהשכלתי, ועובד בחמש השנים האחרונות במפעלי נייר חדרה. אני מבין

פעולה מלא עם כל שינוי שיוצע במבנה הארגוני של יגור.
 - נוודא עבודה לפי נהלים. בין היתר, נוודא ביצוע הפרדת תפקידים לבקרה שוטפת של המערכת הכספית וניהול סיכונים.

- שיפור ממשקי העבודה מול יגור - במיוחד בנושא משאבי אנוש ופיתוח עתודה ניהולית של חברי יגור בפעילויות אחי"ג.
 - אפעל מול המזכירות ומש"א להסדרת עבודת חברי יגור בתאגידים - בעיקר בהיבטים של ביטחון תעסוקתי.

נוקי נויפלד: אני רוצה לפתוח את דברי בערב זה בדוגמה המאפיינת את תקופת כהונתי. הוזמנתי לפגישה עם צוות שהוקם לבדיקת האפשרויות לאיחוד הכלבו והמרכולית במחסן התאים. הסברתי את סיבות התנגדותי למעבר והצעתי פיתרון אחר. מה גם שלדעתי, בתקופת אי בהירות כלכלית בעולם ובישראל לא נכון לבצע השקעה שתנוע בין 2-3 מיליון ש"ח. הוספתי באותה פגישה, כי, לדעתי, אם ימצא פיתרון למחסן תאים יש להמשיך ולהפוך את הבניין כולו לנכס מניב. דבריי גרמו לאי נוחות והמשפט שנאמר בחלל החדר היה: לך חשוב הכסף ולנו חשובה יותר איכות החיים.

בחוברת השינוי, שיגור הציבה לדרכה החדשה בתחילת 2018 קרוב לכניסתי לתפקיד, הוגדרו בפירוש ארבעת הסעיפים שהם עמודי התווך של יגור: בריאות, חינוך, תרבות ועזרה הדדית. כל אותם עמודי התווך הני"ל לא יוכלו להתקיים ללא כלכלה חזקה הנשענת על עסקיה של יגור. בימים האחרונים אני קורא ושומע הרבה סיסמאות ודרכי חשיבה על איך למה וכמה ומה צריך לעשות.

אחת המטרות, ואולי העיקרית שבהן, שלשמה לקחתי את התפקיד היתה ועודנה: העברות רווחים לבעלים מעסקי יגור ובמקביל הורדת החוב. על מנת לעמוד במשימה ולהבטיח כי ארבעת עמודי התווך שהזכרתי יתקיימו, אספר מה עשינו בשלוש השנים האחרונות ביגור שאחרי ההפרטה.

השקענו שעות רבות בפיתוח ובהענקת כלים חדשים להתמודדות עם עולם העסקים החדש למנהלים שלנו בתחומי העסקים השונים.

הקדשנו זמן רב לבחינה ובקרה של כל פעילות עסקית ביגור והיתכנות הצלחתה או אי הצלחתה לשנים הקרובות.

הצבנו יעדים ברורים בבניית התקציבים לעסקים השונים על מנת להפיק את מירב הרווחיות מפעולותיהם. יתרה מזו, בעסקים שלא עמדו או יעמדו במטרות ובתקציב שנבדק חודש בחודשו תישקל המשך הפעילות.

פעלתי לכך שמבקר הקיבוץ החיצוני עם ועדת הביקורת עברו וחקרו את כל פעילויות התאגידים, הוסקו מסקנות וקיים מעקב לביצוע הטעון תיקון.

אפרט חלק מהדברים המרכזיים שעשינו:

בספייס קרובים לחתימה עם חברת "גרייט שייפ" שתיכנס כשותפה, החזר הלוואה שנתי קבוע לחברת באלגן על סך 300,000 ש"ח.

שינוי תמהיל הגידולים בגד"ש וכניסה לתחום האריזה הסופית ללקוח, כמו בצל, תירס מתוק ועוד. המשך נטיעות מטעי האבוקדו והפיכת המטע לענף עצמאי ללא שותף.

שינוי את תפיסת העבודה והמכירות בענף העלים, ובתוך שלוש שנים עלינו מ-2.5 מיליון ש"ח ל-9 מיליון ש"ח. בימים

אלו נכנס מנהל חדש לענף, וזו ההזדמנות לומר מילות תודה לארוז על ההשקעה והנתינה בשנים האחרונות. בימים אלו ממש אנו מנהלים משא ומתן עם חברת העלים של קיבוץ הזורע, שמטרתו איחוד הפעילויות והעברת כובד המשקל מהפעילות המשותפת לתחומי יגור.

הפעילויות שנעשות בתחום החקלאות ופעילויות נוספות הביאו אותנו למסקנה והבנה, כי יש להתכונן לצעד הבא והוא הקמת בית אריזה משוכלל שייתן מענה לצרכים הני"ל. הנושא עבר את הבדיקות הכלכליות ועיתוי היציאה לאוויר יתקיים רק לאחר השלמת התהליכים שהזכרתי

הצבנו יעדים חדים וברורים הן לחורשה והן לנגריה עם סימן קריאה חד-משמעי לגבי המשך הפעילות. לשמחתי הרבה, הרבעון הראשון של השנה מראה על קפיצת מדרגה גבוהה בנגריה וכמות אירועים מרשימה הצפויה בן. היום אנו אופטימיים יותר לגבי הצלחתם.

עקב אי הצלחות מסחריות ואחרות בתעשייה שנמשכות כבר מספר שנים, נאלצנו לקבל החלטות קשות ולא ממש מקובלות במחוזותינו, שחלקן נגעו בחברים שעבדו ועובדים בתעשייה. לשמחתי, אני יכול לומר שניצנים ראשונים של חלק מהפעילויות השונות שנקטנו מראים על שינוי מגמה ברבעון הראשון של שנת 2021, והלוואי שימשיך הלאה.

משתלת יגור ממשיכה להיות גורם מרכזי וחשוב בפעילות העסקית של יגור. בשנה האחרונה, בתקופת הקורונה בין הסגרים, המשתלה המשיכה למנף את פעולותיה, ואנחנו גיבינו, דחפנו והשקענו: בניית מחסן גדול לקליטת הייבוא, חדי"א חדש לעובדים, השלמת בניית השולחנות, מערכות השקייה ועוד.

לצערנו, באלגן היה סגור וחזר לפעילות רק בשבוע שעבר, אולם גם שם ניצלנו את תקופת ההשבתה לארגון ובנייה מצומצמת של כ"א הניהולי.

ישנן פעילויות שנאלצנו להיפרד מהן: סגרנו את המסגריה, ולמרות כל ההסברים וניסיונות השכנוע שהופעלו עליי, השמים לא נפלו. בימים אלה ממש קיבלנו החלטה ביחד עם הצוות לסגור את פעילות חוות התוכים. גם כאן אני מנצל את הבמה ולהודות לזן והילל על עבודתם המסורה לאורך השנים. המטרה המרכזית והעיקרית של הפעילויות שהזכרתי, וקיימות עוד רבות, הביאו את אחי"ג למקום אחר מבחינת החשיבה והתפיסה.

לא עוד ישיבות על ישיבות, שרובן חסרות תוכן ואמורות לשרת את התקנון היבש, אלא נקיטת צעדים אקטיביים, מעורבות בכל התהליכים העסקיים, בכל הרמות ובכל העסקים. אל לנו לשכוח את הדבר החשוב ביותר - לתאגידים ולעסקים שבתוכם ישנן שתי משימות עיקריות: שמירה על פרנסתם של העובדים והעברת רווחים לבעלים שהם חברי יגור.

התוצאות של כל מה שהזכרתי לא אחרו להגיע:

בשלוש השנים האחרונות הורדנו את החוב של אחי"ג מ-5 מיליון ש"ח למיליון ש"ח, ואנו בדרך לחסל אותו לגמרי בסוף שנת 2021.

בכל שלוש השנים שקדמו לכניסתי לתפקיד העבירה אחי"ג ליגור כ-1.5 מיליון ש"ח סה"כ.

נכון להיום, העברנו בשנת 2019 דיבידנד בסך 1.5 מיליון ש"ח

עדיין חושב שרבים וטובים למדו לקבל שהכול נעשה לפיתוח חשיבה חדשה לדברון ליציאה מהנוחות ולהבאת תוצאות עסקיות טובות לחברה היגורית.

אביהו קול: זאת טעות חמורה להחליף גזבר ומרכז משק אחרי שנתיים, ועצם האפשרות להחליף את נוקי עכשיו. אני יודע שזה החוק, אבל צריך לשנות את זה, שקדנציה תסתיים אחרי ארבע שנים לפחות ולא אחרי שנתיים. ככה נהוג בקיבוצים רבים שמצאו את הדרך. החלפת בעלי תפקידים אחרי שנתיים פוגעת בנו מאוד. מבקש שהנושא יובא שוב לדיון. להערכתך, נוקי עשה תפקיד טוב ומתחיל לקטוף את הפירות. הוא הגיע ליכולת השפעה ותרומה למערכות חשובות בתוכנו ואני תומך בהמשך כהונתו.

אבישי שורש: הדברים שאני הולך להגיד, נשלחו לאתר, צונזרו על ידי מערכת האתר, ולכן את שכתבתי אומר כאן. לעמוס, כמי שמכיר ביכולותיך בנסיבות רגילות, אתה מועמד ראוי. אך הנסיבות הקשורות למועמדותך אינן מותרות לי שלא להתייחס.

ראשית, לגבי הצגת תוכניותיך, אין ספק שהן עוסקות בחומרים עכשוויים וראויים, אך מבחנך ומבחן שאר המועמדים הוא לא במה שאתה מציג, אלא מה יתממש בפועל. לצערי, לא מעט אנשים טובים נופלים לבור הבטחות זה, כאשר בפועל התוצאה רחוקה מהתצוגה. אני בדרך כלל בוחן על פי מה עשה המועמד בעבר ואת רמת צניעותו והאם תוכניותיו בעבר תאמו את הביצוע.

אך זו לא הסיבה שאני כותב לך ומציע לך להסיר מועמדותך. והסיבה היא בעיקרה תקופת היותך מנכ"ל התאגיד הגדול באחייג. לאור התרשמותי מהעבר, יקשה עליך ליצור יחסי עבודה תקינים עם הדיירקטורים ויו"ר התאגיד (לי עצמי יש ביקורת עליהם בנושאים אחרים, ולכן סיימתי את חברותי בדיירקטוריון). אלה עלולים לזלוג גם לכיוונים אחרים, ולכן עדיף בעיני שתציג מועמדותך לתפקיד זה במועד רחוק יותר "עד שיקלו המים".

עמוס פריס: אני לא מתכוון לעשות דברים בלגין למעט להשפיע ולדון בדברים הקשורים ספציפית ליגור. אם אבחר, אזום שלדיירקטוריון לגין יצורפו שלושה חברי יגור נוספים בעלי ניסיון וידע. לא ייתכן שהתאגיד הכי גדול שלנו ינוהל על ידי 6 אנשים, שמתוכם רק 4 הם נציגי הבעלים. אחייג היה צריך לפעול בכיוון הזה. לגבי הדברים האחרים, אחרי שנה שאני לא בלגין הם כבר לא רלבנטיים.

גבי קרדוש: תומך בדברי אביהו. מצר על כך שרק שלושה חברי דיירקטוריון הציגו את עצמם. הם אמורים לפעול כנציגי ציבור. זאת צריכה להיות דרישה של ועדת אסיפה וגם של יו"ר אחייג, שיציגו את עצמם בצורה מקצועית ומכובדת. הדיון בכלל צריך להיות ב"רמה יותר גבוהה" מבחינת השתתפות הציבור וגם התנהגות המועמדים.

אבישי שורש: בעלי התפקידים העומדים לבחירה עומדים רק כ"חברי ועד הנהלה" לא כבעלי תפקידים. אין "מזכיר" ו"אין גזבר", בפקודות רשם האגודות.

בשנת 2020 - 4.5 מיליון ש"ח. התוכנית ל-2021 - 6 מיליון ש"ח. על כל זה יש להוסיף שמעבר לפעילות העסקית גרידא אנו גובים מהעסקים שכר דירה, שכר דיירקטורים, המועברים ישירות לקהילה על סך של כ-7 מיליון ש"ח.

התוכניות לשנתיים הקרובות: העברת מחסן לי מלגין ליגור, דמי השכירות מועברים ישירות ליגור, בוצע!

שלב קבלת האישורים הסופי ובחירת קבלן לבניית בית משרדים חדש, כאשר לכל שלוש הקומות קיים שוכר. המשך הבדיקה והכדאיות של הקמת בית אריזה לחקלאות יגור.

לקראת סוף חודש יוני צפויה פתיחת שוק האיכרים, שיעבור לאחר תקופת הרצה לניהול באלגן.

בימים אלו ממש אנו נפרדים מחברת "טופולסקי" ובמקביל מנהלים בדיקות והיתכנות לפעילויות חדשות במתחם. אחת הפעילויות המבוקשות ביותר באזור לאור כניסת הנמל הסיני, היא אתרים לקירור עמוק 20- מעלות עד 40- מעלות. אנחנו בקשר עם חברה מתמחה בנושא ועובדים על תוכנית עסקית. כמו כן אנחנו נמצאים בשלב של החלפת טיוטות עסקיות ראשונות עם חברת "הום סנטר" ו"טויס אר אס" לבניית מחסן לוגיסטי בפרדס הישן. המחסן אמור להיות בגודל של כ-18,000 מ"ר. בניגוד לדברים דומים שהתנהלו ביגור בעבר, אני דוגל בהגשת המתווה הראשוני לחברי יגור, כדי לקבל את אישורם להמשך התהליך. היום התקיימה ישיבה באחייג בשיתוף המזכירות ונבוא עם זה לאסיפה.

חלקה 520 - עקב פעילות שני הנמלים בחיפה מורגש מחסור בשטחי אחסון. בימים אלו הוציא משרד התחבורה מכרז להארכת קו מסילת הרכבת המזרחי בין בית שאן וגשר שיח חוסיין, שיעבור בחלקה הנ"ל ויצור חיבור מסילתי בין נמלי חיפה לירדן. השטח הנ"ל עומד במרכז ההתעניינות בתחום.

יגור נמצאת היום במצב שמצד אחד קיימים כל העת איומים: אם זה בהקמת עיר החדשנות, שתנגוס במירב השטחים החקלאיים, אם זה בתכניות של איגוד ערים חיפה להמשיך ולפתח את אזור המכון לטיפול השפכים על חשבון שטחי יגור.

תזכורת (רק בימים אלו זכתה קריית אתא בקרקעות ע"ח קיבוץ אושה, 11.5% מכלל האדמות של הקיבוץ וכן דונמים נוספים מקיבוץ רמת יוחנן). מצד שני, יגור נמצאת היום בלב האזור המבוקש ביותר בעולם האחסון והלוגיסטיקה ואסור לנו לתת להזדמנויות לברוח. אנחנו צריכים להיות ערניים, מהירים וחדים, לא לקפוץ על כל גחמה ומצד שני לא לפספס הזדמנויות. באופן אישי הצלחתי לייצר קשרים אישיים מעולים עם הסביבה הקרובה (ראש עיריית נשר, המועצה האזורית, השר לשעבר כחלון) אשר הביעו התלהבות ורצון רב להיות שותפים לפיתוח האזור. כל זה על מנת לפתח ולהעצים את הפיתוח העסקי האחר, שכה חסר לפאזל העסקים של יגור.

לסיום, נפלה לידי זכות גדולה להוביל את עסקיה של יגור ולהיות חלק מאותם אלו שמשקיעים ועושים לחיזוק החברה והכלכלה המקומית. אני מודע לכך שלא תמיד הסגנון ההתנהגות והדיבור שלי היו נעימים לאותם אלו שעבדו איתי ומולי. אני מבקש להתנצל בפני כל מי שנפגע באופן אישי. אני

איפה הכסף שלנו

שוקי שנער

אזהרה: המאמר עלול להיות מסובך ולגרום לכאב ראש. הקורא עושה זאת על אחריותו בלבד.

רקע: כשיגור העבירה את השינוי, כולנו שינינו בין לילה את התנהלותנו. קנינו מכונות כביסה, למדנו לבשל ועבדנו שעות רבות יותר. אבל...

יש ביגור מגור שלם של תאגידים, הממשיך להתנהל ללא שינוי דומה. אנחנו, חברי הקיבוץ, יכולים וצריכים להבין, שחלק מהכסף שייכנס לכיס שלנו, צריך להגיע מהתאגידים. במאמר זה אנסה להסביר: א. מה קורה ולמה, ב. מה ואיך צריך לשנות בהתנהלות שלנו, כדי שזה יקרה.

1. למה יש ביגור תאגידים?

תאגיד הוא ישות משפטית עצמאית. בעלי המניות בתאגיד ממנים דירקטורים מטעמם, המייצגים את האינטרס של הבעלים. הדירקטורים קובעים מדיניות לחברה. מרגע שמונו, הם מחויבים על פי חוק לפעול לטובת התאגיד. מצד שני, אם לא "ידאגו" לבעל המניות, הוא יכול שלא להאריך את כהונתם בתום הקדנציה. הדירקטוריון ממנה (ומפטר אם צריך) מנכ"ל האחראי ליישום מדיניות הדירקטוריון ולניהול השוטף של החברה. מקימים תאגיד, כדי לשמור על האינטרסים של בעלי המניות. כלומר, **אם תאגיד לגין, למשל, יפשוט רגל, לא יוכלו לבוא לחברי יגור לגבות מהם את החובות**. לשם כך נבנו ביגור תאגידים, מופרדים מהקהילה, לטוב ולרע.

2. למי שייכים התאגידים "שלנו"?

ביגור יש 3 אגודות שיתופיות, לאגודות שיתופיות אין בעלי מניות, יש בהם **חברים**.

שם האגודה	מי החברים	נכסים בבעלות האגודה	הנהלה	מי ממנה את הנהלה
אגודה שיתופית חקלאית (אגש"ח) יגור	כל חברי יגור	רפת, בית אחווה	ועד קהילה (מזכירות)	אסיפת חברי אגש"ח יגור
אחזקות יגור (אחי"ג)	אגש"ח יגור ואגש"ח אחווה	לגין-טובופלסט חקלאות צומת-יגור, באלגן	ועד הנהלה (יו"ר ומנכ"ל)	אסיפת חברי אגש"ח אחי"ג
אגש"ח אחווה	אגש"ח יגור ואחי"ג		מזכירות יגור	אסיפת חברי אגש"ח

שימו לב, באגש"ח יגור יש חברים שהם בני אדם אמיתיים. באחי"ג ובאחווה החברים הם רק אגודות ולא בני אדם. החברים ביגור היו אמורים לבחור נציג, שייצג אותם כאחת משתי האגודות באחי"ג, אך אין הקפדה על כך. חברי יגור רשאים להשתתף באסיפת אחי"ג ולקבל החלטות עבור נציג יגור, אך לא ברור מיהו, ומה קורה אם אינו מקיים את החלטות חברי יגור. גם לאחווה יש אסיפה משלה, וגם בה יש 2 חברים: אגש"ח יגור ואגש"ח אחי"ג. נציג יגור, לכאורה, נבחר בידי אסיפת יגור, והשני נבחר על ידי אסיפת חברי אחי"ג. מבלבלים?

צודקים מאוד! איך זה שאחווה ממנים חבר לאחי"ג, ואחי"ג בוחרים חבר לאחווה... נשמע לא תקין? נראה שצריך לסדר את זה מחדש.

3. אז למה נראה לנו, חברי יגור, שאנחנו הבעלים של התאגידים?

כי אנחנו לא מבינים שאנחנו לא הבעלים ושאין לנו יכולת להשפיע על מה שקורה שם! או שאולי כן? מה חברי יגור כן יכולים לעשות? נחזור לכך בהמשך, ובינתיים, עוד הבהרה...

אם להנהלת טובופלסט יש תוכנית לרכוש מכונה חדשה בשני מיליון ש"ח, והחברים ביגור רוצים לחלק סכום דומה לתקציב החברים, האם החברים יכולים להחליט באסיפה של יגור, שהכסף המיועד לקניית המכונה יועבר לתקציב החברים? לא, אף אחד לא יכול להחליט בשביל הנהלת טובופלסט.

לגין-טובופלסט הוא תאגיד עצמאי, והדירקטורים שלו מרגע שמונו מחויבים רק לטובת התאגיד. אפשר לדבר איתם, לנסות לשכנע אותם, לאיים עליהם שלא יבחרו לקדנציה נוספת, אך לא להכריח אותם. את המשפט הבא יש לקרוא פעמיים! לפחות!

מזכיר יגור צריך לבקש (אינו יכול לדרוש, ובוודאי לא להכריח) מיו"ר אחי"ג, שיעביר ליגור 2 מיליון שקלים. היו"ר יכול לבקש זאת מהנהלת לגין. זו (אם תרצה) יכולה לבקש את הסכום מתאגיד לגין טובופלסט. כל אחת מהנהלות יכולה לסרב!

לכאורה יש אינטרס ברור לכל החוליות בשרשרת, שבכולן יש רוב לחברי יגור, שבטוח ירצו להגדיל את התקציב של חברי יגור... ושל עצמם.

אבל יש להם בעיה, כי הם מחויבים לפי חוק לפעול אך ורק לטובת התאגידים שלהם. יש מצב שלדעת הנהלות התאגידים עדיף לתאגידים, שלא לתת 2 מיליון ש"ח דיבידנד לבעלים.

4. איך עושים הפרדה בין האינטרס האישי של המנהלים בתאגיד, לבין חובתם החוקית לפעול לטובת התאגיד?

החוק מחייב "קיר ברזל" המפריד בין הבעלים לבין התאגיד. נרחיב במונח הזה. מה זה באמת? בתרשימים של מיבנה אירגוני זה קו עבה הנמתח בין הבעלים לבין התאגידים שבבעלותו. בחיים האמיתיים זה קיר דמיוני בראשו של אדם, המאפשר לו "לשכוח" את האינטרס שלו, משפחתו וילדיו, כדי לתעדף את האינטרס של יציר אמורפי שהוא תאגיד. בסופו של יום, כאשר תאגיד פושט רגל ומנסים לגבות את חובותיו, צריך לשכנע את בית המשפט שהנחקר, נציג הבעלים בהנהלה (דירקטוריון), אכן הצליח לקבל החלטות, כשטובת התאגיד בלבד לנגד עיניו. הצליח? בנינו אחלה קיר ברזל! ממש לפי החוק, ואי אפשר לגעת ברכושנו. לא הצליח? גובים מאיתנו, חברי יגור, את חובות התאגיד. יבואו לעקל לנו את הטלוויזיה.

5. אז אם אנחנו לא הבעלים, מה יוצא לנו מכל התאגידים האלה?

- במקרה של פשיטת רגל של התאגיד הרכוש של חברי המשק מוגן.
- שכר דירה.
- שכר עבודה של חברינו המועסקים והמנהלים בהם.
אולי, אם יש, גם דיבידנד.

6. איך נוכל לנסות להשפיע על מה שקורה בהם, למשל לוותר על קניית המכונה לטובפולסט כדי להגדיל את התקציב בכיסנו?

אין תשובה קלה, ולא, גם שינוי מבנה האירגון לבדו לא יפתור השאלה. התשובה, הקשה לביצוע, היא שהכול מתחיל בנו! אנחנו, חברי יגור, צריכים להיות מעורבים בנעשה באח"ג, שם יש רכוש שאנחנו חושבים שהוא שלנו, אנחנו צריכים לשנות את ההתנהלות שלנו! להגיע לאסיפות אח"ג, למרות שאנחנו לא חברים באגודה(!!!) לשאול שאלות ולדרוש תשובות מנציגינו בהנהלות השונות של התאגידים. אנחנו רשאים לצפות להגדלת הדיבידנד ולדרוש זאת.

7. יש לנו גם ערכים סוציאליים, שהיינו רוצים שיהיו ב-DNA של התאגידים. לדוגמה, פיטורי חברים מהתאגידים. איך נעשה זאת בלי הנדסה גנטית?

יש לנו לפחות שני כלים:
א. התקנונים שלפיהם פועלים התאגידים.
אנחנו יכולים וצריכים, לנסח מחדש את התקנונים האלה, תוך שאיפה להאחדה ופישוט שלהם.
ב. להוסיף פונקציה חדשה. חבר יגור, שיהיה מוזמן קבוע לכל ישיבות הנהלות של כל התאגידים. הוא יוכל להשתתף בדיונים, אך לא להצביע. תפקידו יהיה לייצג את הקהילה וערכיה בתאגידים. בסמכותו יהיה להציף לקהילה כל התנהלות בעייתית. כך מצד אחד, אין בעיה של שותפות בתהליך קבלת ההחלטות בתאגידים, ומצד שני יש דרך לבקר את האופן ההתנהלות שלהם. האם כל זה יגרום להנהלת טובפולסט לעכב את קניית המכונה ולהעביר דיבידנד, שיגדיל את תקציב חברי יגור? לא בטוח, אבל הסיכוי גדול יותר.

8. נשמע דמיוני?

הגיע הזמן שזה יהפוך למציאות חיה ובוועטת. כאשר כולנו נפנים שזה כסף שלנו, בדיוק כמו חשבון הבנק שלנו, נתחיל לדרוש, וגם נקבל. ועוד מילה אחת, בהזדמנות זאת אני מודה לבעז ונוקי, שפועלים מזה זמן ברוח חיובית ובכיוון הנכון, על מנת להגדיל את ההעברות מהתאגידים לקהילה. אנחנו, חברי יגור, צריכים לעודד אותם להמשיך ברוח זאת, לטובת התאגידים ולטובתנו.

ביום שני ט"ז בניסן תשפ"א, 29.3.2021

הבאנו לקבורה את חברתנו

כרמלה תבור ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

איל שריג

אני מבקש להודות לחברי יגור על האמון בי ובעשייה הציבורית לעוד 4 שנים בבריאות ורווחה. בהזדמנות זו, מבקש להודות לצוות המלווה אותי בשנים אלו: צוות שתומך ומאפשר להוציא לפועל את כל העשייה שלנו.

בימים אלו אנו יושבים לחשוב ולתכנן מה עוד ניתן לעשות בתחום הרווחה והבריאות, ואשמח אם תבואו עם רעיונות ושאלות למי מאיתנו.

שר"פ

קיימת אפשרות לבני משפחה שלא גרים ביגור להירשם לשירות השר"פ הנותן שירות בכל הארץ. מוקד רפואי העונה מיידית בכל שעה, 365 ימים בשנה: שירות ארצי, אבחון מידי על-ידי רופא, ייעוץ רפואי טלפוני בתחומים - רפואת ילדים, רפואת משפחה, נשים והריון, קרדיולוגיה, גריאטריה, רופא לביקור בית, הפניה למיון, מרשמים רפואיים ברשת סופרפארם. עלות הבסיס לשירות היא 45 שקלים לחודש. למעוניינים לשמוע עוד פרטים בבקשה להירשם אצל איל, ונציגים מהשר"פ ידברו עם בני המשפחה.

מרפאה

קרן טנא, המטפלת ב"מושלם" ובביטוח בריאות של "מנורה", עברה לעבוד בבניין הנה"ח. שעות העבודה נשארו ללא שינוי. מספר הטלפון שלה עכשיו 8112.

דעה אישית: איחוד הכלבו והמרכולית יום ברנע

בדיון הציבורי ביום שישי על איחוד הכלבו והמרכולית העלתי הצעה לעשות את האיחוד בחדר האוכל - באולם הגדול. "האולם החדש" - ישאר להסעדת הילדים. אולם חלוקת האוכל וחדר המודעות יישארו כפי שהם. הנימוק: אם לא נעשה את זה, במשך הזמן הציבור יצביע ברגליים ולא יבוא לארוחת צהרים. כפי שעשה עם ארוחת הערב והבוקר. חדר האוכל יהפך לעזובה. האיחוד יציל אותו ממצב זה ויפתח מרכז בילוי משולב עם המועדון. חגים ימשיכו לעשות באותו מקום. את פסח נחגוג על העיגול בתוך אוהל ענק. ייפסק המצב שאנשים הולכים ונוסעים בין המשאיות הבאות לפרוק סחורה בכלבו ובמרכולית. חסרונות - אין.

בחירת איל שריג למרכז בריאות ורווחה - סיבוב שני
איל קיבל יותר מ-50% מקולות המצביעים ונבחר מחדש לתפקיד.

הרכול לאליל וההצלחה

ביטוחים לחברי יגור אופיר צרלין

על פי המלצת דו"ח הביקורת על הוועד המקומי, הסבר על הביטוחים הרלוונטיים לחברי יגור מתוך הביטוחים הכלליים של הקיבוץ: ביטוח צד שלישי, ביטוח מבנה מגורים, ביטוח תכולת דירה. (תקצירים בלבד)

המחאות, המחאות נוסעים, המחאות דואר, שטרי חוב ושטרות למיניהם, כרטיסי נסיעה טיסה והפלגה, כרטיסי הגרלה, שוברים תלושי שי וכרטיסי אשראי. לחברים יש תכולה הכוללת פריטים בעלי ערך הגבוה מ-1,000\$ לפריט, או אוסף שערכו גבוה, צריכים לפנות ולבקש ביטוח ספציפי לפריטים אלה. פריטי אמנות שערכם נקבע על פי ערך שוק, יש צורך להביא חוות דעת של מעריך-מומחה בתחום. מומלץ לחברים לצלם תכשיטים ופריטים יחודיים, כדי שניתן להוכיח את קיומם במקרה של פריצה וגניבה.

ביטוחי - חבות צד ג'

פוליסת צד ג' מכסה אחריות של המבוטח כלפי אחרים לנזקים פיזיים/גופניים/רכושיים שגורם המבוטח. פוליסת צד ג' של הקיבוץ מכסה את הקיבוץ כלפי אחרים, וגם כל אחד מחברים, כאילו זו היתה פוליסה פרטית שלו. אז מי הם צד ג'? כלפי הקיבוץ: כל מי שאיננו "הקיבוץ", כלומר האגודה. גם החברים הם צד ג' כלפי הקיבוץ (ובוודאי מי שאינם חברים). כלומר, חבר שניזוק ברשלנות של הקיבוץ יכול לתבוע את הקיבוץ, ואם יוכיח (את הנזק ושהוא נגרם ברשלנות הקיבוץ) פוליסת צד ג' תפצה אותו. וכלפי החבר: כל מי שיטען שהחבר גרם לו נזק ברשלנותו. לדוגמה, כלב של חבר נשך חבר אחר. אם הנישך יתבע את בעל הכלב, פוליסת צד ג' (של הקיבוץ, שהיא גם שלו) תפצה את התובע. הפוליסה מכסה גם נזקים שיגרם החבר מחוץ לקיבוץ (לא תאונות דרכים), לדוגמה, משפחה של חבר קיבוץ מתארכת בצמר, הצימר עולה באש ומוגשת תביעה כנגד המשפחה, פוליסת צד ג' "שלו" תכסה את הנזק שיוטל עליו. שימו לב: השתתפות עצמית 10,000 ש"ח. גבולות אחריות המבטח למקרה בודד ולתקופה (שנה): 40 מיליון ש"ח.

הגדרת מקרה ביטוח והסיכונים המבוטחים: אירוע פיזי תאונתי בלתי צפוי, הנובע ממקור אחד או מסיבה מקורית אחת, שגרם ל:
- נזק-גוף, מוות, מחלה, פגיעה או ליקוי גופני, נפשי או שכלי
- נזק-פיזי הנגרם לרכוש המוחשי של הצד השלישי
סיכונים שאינם מבוטחים מפורטים בפוליסה.

הפוליסה מכסה גם את הקיבוץ ותאגידיו וגם את אוכלוסיית הקיבוץ באופן פרטני, לכן חלק מהסיכונים שאינם מבוטחים אינם רלוונטיים לחבותו של הפרט. יש לשים לב, כי הכיסוי הביטוחי בפוליסה זו אינו כולל סיכונים שהפרט צריך לבטח באופן ספציפי (נזק כתוצאה מהפעלת כלי רכב - ביטוח רכב, נזק כתוצאה מעבודתו המקצועית של הפרט - ביטוח אחריות מקצועית וכד').

לכל שאלה ניתן לפנות לאופיר במשרד הכלכלי, טל' 0545618915, מייל: ofir.tz@yagur.org.il

ביטוח - מבנה מגורים (ללא תכולת המבנה)

הכיסוי הוא לסיכונים: אש ועשן, נזקי טבע, נזקי צנרת מים בקירות (ונוספים, המפורטים בפוליסה שפורסמה באתר יגור). הבית מבוטח במלוא ערכו כ"חדש" (למקרה שניזוק לחלוטין ויש לבנות אותו מחדש). הפריטים הצמודים לקירות (חשמל, ארונות קבועים, מטבח, מזגנים) הם חלק מן המבנה. השתתפות עצמית לאירוע 600 ש"ח. במקרה של נזק כתוצאה מרעידת אדמה - בתי המגורים מכוסים בפוליסה הכללית של הקיבוץ, הכוללת את בתי המגורים והרכוש הציבורי, בגבול אחריות מירבי של 200 מיליון ש"ח. ההשתתפות העצמית של הקיבוץ היא 2 מיליון ש"ח (כלומר נזקים הנגרמים בקיבוץ, לרבות לדירות מגורים, אין כיסוי אם סה"כ הנזקים מתחת ל-2 מיליון ש"ח). הביטוח מכסה גם תוספות לבתי המגורים שנבנו במימון פרטי של החברים וכן בתי המגורים (גם אלה שנבנו במימון החברים).

ביטוח - תכולת בתי מגורי חברים

הסיכונים המבוטחים, כמו למבנה: אש, נזקי טבע, נזקי מים עקב פיצוץ צנרת, נזקים לציוד חשמלי ואלקטרוני עקב נזקי חשמל. גבולות אחריות המבטח ליחידת דיור אחת למקרה בודד ולתקופה (שנה): תכולת דירת המגורים מבוטחת עד לסכום מירבי של 320,000 ש"ח. גבול אחריות למקרה של פריצה/גניבה 40,000 ש"ח. השתתפות עצמית: 500 ש"ח למקרה ביטוח. במקרה של נזק חשמל וציוד אלקטרוני - 15% מהנזק ולא פחות מ-500 ש"ח (הגבוה מבין השניים). גבולות אחריות המבטח לפרטי תכולה מסוימים: כסף מזומן - עד גבול של 1,600 ש"ח (0.5% מביטוח התכולה הכולל). כלי כסף, כלי זהב, תכשיטים, שעונים, יצירות אמנות שונות, אוספים פרטיים (מלבד בולים ומטבעות) - עד 32,000 ש"ח (10% מהסכום הכולל). אוספי בולים ומטבעות, מערכות כלי אוכל - 16,000 ש"ח (5% מסכום ביטוח התכולה הכולל).

מוחרגים מהכיסוי בפוליסה (אינם מבוטחים): ניירות ערך, אג"ח, תעודות מנייה, תעודות מלווה. בעלי חיים, חוזים, מסמכי התחייבות, שטרי מכר, תעודות ומסמכים למיניהם. זהב, כסף או מתכת יקרה במצבם הגולמי. יהלומים ואבנים יקרות שאינם חלק מתכשיט. כלי רכב מנועיים, קרוואנים, נגרים, כלי שיט וטיס. כלי נשק, תחמושת וחומרי נפץ (למעט אקדח פרטי בבעלות הדייר ואשר מוחזק כדין ואינו משמש לעבודתו של הדייר או בני הבית). כתבי יד, תוכניות, שרטוטים, תרשימים וכו'. פנקסי חשבונות וספרי עסק. ציוד ומלאי המשמשים לעסק של הדייר. פריטים המוחזקים בקומיסיון.

טקס קבלת חג הפסח

אוקה וצוות החג

חג הפסח הגיע השנה בצמוד לבשורת היציאה ממיצרי הקורונה. כבר החלו להסיר מגבלות של התקהלות (אם כי עדיין רק בחוץ), ותחושת חירות אביבית הביאה שמחה רבה לחצר יגור.

הצוות חיפש רעיון למפגש קהילתי, שישרה אווירת חג כהקדמה לליל הסדר. כך התגבש לו ערב שכולו "הגדת יגור".

על הבמה ברחבת הצאלון נערך סדר מקוצר, אך מגוון, עם טעימות מקטעים נבחרים ואהובים, בהשתתפות ילדים ומבוגרים וכל זאת בניצוחה של לאה מרזל. הציבור הוזמן להרים ארבע כוסות ולהצטרף למזמורי המקלה. ילדי הגנים הביאו את העומר, בהדרכת יאנה רקדו ילדי בית הספר את "חד גדיא", תלמידי האולפן ריגשו בשירת "שלח את עמי", פרחי כיתה א' שאלו "מה נשתנה", וחברי המקלה לא פסחו על "קומו תועי מדבר", "וקרב פזורינו" ועוד משיאי היצירה של יהודה שרת.

רווח כפול יצא מהערב הזה. האחד, השתתפות והיענות רבה מצד ילדים ומבוגרים, מה שלא קורה בדרך כלל בליל הסדר, כי רבים לא מגיעים לחגוג בחדר האוכל. והשני, החשיפה של הציבור הרחב ל"הגדת יגור" ולסדר המקומי. אפילו הגשם שירד לפרקים לא הפריע לקהל שבא לשמוח.

תודה לכל המשתתפים בשירה, בריקוד, בנגינה, בקריאה ובכל שלבי ההפקה.

לזכר אבא שלי פנחס גרינברג חיה לב איל

לאלה שמעולם לא הכרתי,
אמן... אמן... אמן
לאלה שמעולם לא שמעו את שמי
אפר קורבן קדושים -
כאן בארץ אבות נטמנים
שוב / ושוב / ועוד
זכרונות אבודים
נרות נשמה
בודדים
יתומים
גאים.

בשאה האלמוות מרעים
"שמע ישראל!"
נעתר האילם בענווה
האומנם? לו יהי -
והד עגמומי
מאוד וּמְעַד
מחרה ועונה.

טקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה היה הטקס הראשון, שהתקיים לאחר שנה וחודשיים בזמן אמת ובמקום סגור עם קהל מיגור. היו לבטים היכן לקיים את הטקס וכיצד, אך מתוך הבנה, שיש משהו עוצמתי בחיבור הישיר בין כולנו, החלטנו לקיימו כמדי שנה. ואומנם נוצרה אווירה קהילתית של שיתוף, הקשבה ואינטימיות.

השנה הטקס היה בסימן: "עליה לבנכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר" (יואל א' 3) - ילדות ונעורים של בני הדור השני והשלישי, בצל זיכרונות הוריהם. השואה לא הסתיימה עם סיום המלחמה, אלא היא ממשיכה להיות נוכחת עד היום, בחוויות, ברגשות, בסיפורים, במילים, בתמיהות ובשתיקות של הדורות הבאים. בשל כך היה מרגש לשמוע מבנות הדור השני והשלישי את האופן בו השואה השפיעה על חייהן, גם אם הן לא חוו את השואה על בשרן.

הטקס התחיל בסיפוריה של חיה לב איל על המפגש עם אביה לאחר שנים רבות של נתק. לאחר מכן הוקרא קטע מתוך ספרה של יונה טפר: "כאן היה הבית", על נוכחות השואה גם בחייהם של הצברים, כחלק מהוויה יום יומית, ובהמשך שמענו שלושה סיפורים אישיים: עינת קרדוש, מירה יובל ואורלי זעירא. ובין לבין הושמעו שירים וקטעי מוזיקה, אשר חיברו את הסיפורים האישיים, הכל כך שונים, לכלל מסכת אחת עם אמירה רגישה ונוגעת ללב.

בשנה הבאה יגור נכנסת לשנתה המאה, וככל שאנו הולכים ומתרחקים מאירועי השואה, חשוב להביא את סיפוריהם האישיים של חברי יגור, שסביבהם והוריהם שרדו את השואה והצלחו להגיע לישראל ולבנות בית ודורות המשך ביגור. יש למצוא דרך להרחיב את היריעה ואת מעגל המשתתפים ולבנות אירוע בו שותפים מבוגרים וצעירים כאחת, אירוע שיספר גם את הוויה החיים היהודיים לפני השואה, את התרבות היהודית, את חווית הקהילה היהודית, המנהגים והמסורת, תנועות הנוער והכמיהה להגשמה בארץ ישראל. לפני השואה היו חיים יהודיים עשירים ומלאי תוכן. עלינו לזכור ולספר גם עליהם. חשוב שאנו כקהילה נדע גם מהיכן באנו ומה אבד לנו.

תודות לנעמי שמשי, אשר על התכנים ועל העזרה בכול. למיכל מלכין על עיצוב הפואייה ועל הכנת מצגת הפתיחה "לכל איש יש שם". לגלית חגי שעזרה באיסוף התמונות. ליובל זך על ההגברה. לאושרי על המוזיקה. לזמרים ולזמרות - ענת עוגן, מיכל שמיר, משה מחלב, מרי נהרי ונוי לוי, לעמוס יובל על הנגינה. לחיהלה לב אייל, ליונה טפר, לעינת קרדוש, למירה יובל ואורלי זעירא על הנכונות לספר ולשתף. לקריינים - רוני יובל, יפתח שחר, ורד הלפרן. לוועדת תרבות - עינב רוזיאנו, אשר דאגה לפרטים קטנים כגדולים וליעלי שמשי על צילום הטקס והשידור בערוץ 900. ואם נשכח מישהו, מישהי עימם הסליחה.

יעל ס"ט רשף

השואה נוכחת תמיד - מתוך ספרה של יונה ספר - כאן היה הבית (עמ 89)

היא תמיד הייתה נוכחת, לא קיימת ולא נראית כמו הבתים החדשים שנבנו, העצים שהלכו וגבהו, האחים והאחיות שנולדו, אבל היא הייתה סביבנו, גם אם לא נראתה לעין, מעבר לצבעי העמק, לעונות השנה המתחלפות ולחרמון הלבן שהיה מחליף כל ערב את צבעיו עם שקיעת השמש, מזוריד ומסגיל ואחר כך מכחיל, עד שהיה נבלע בחשיכה. מעבר לשגרה הבטוחה, לחגים, למשחקים וללימודים - ארבה השואה. היא דבקה בנו דרך הסיפורים המהוסים שאסור היה לנו, הילדים הצברים, סמלי ההתחדשות, לשמוע בקטנותנו, סיפורים שאחר כך, כשבגרנו, היינו חייבים לשמוע.

עגלה עם סוסה עינת קרוז

אבא סיפר: בהונגריה, כלי התחבורה שנעזרנו בו לנסוע מכפר לכפר, היה עגלה וסוס, או אופניים. למדתי את כל מה שצריך לדעת לגבי סוסים. זו היתה האפשרות היחידה להגיע ממקום למקום.

....

לקחו אותנו ברכבות משא לאוקראינה בחזית הרוסית. בחוף שלג ונהר הדנייפר קפוא לגמרי. עבדנו עבודת פרך בחיתוך וניסור עץ. קיבלנו מעט אוכל וישנו על קש באיזה מבנה. אנשים החלו לרזות ואיבדו את כוחם. בכל פעם עשו עלינו חיפוש. אז קיבלתי את הסטירה הראשונה - מצאו אצלי קצת קוביות סוכר. בתוך הקבוצה, היינו שלושה אנשים כמו משפחה. חילקנו בינינו הכל. את הטוב ואת הרע. היה קצב שקראו לו רודגבי. נפל עליו עץ ולא יכול היה לעבוד. עבדנו יותר ועשינו גם את המכסה שלו, עד שהבריא. ... שוב העמיסו אותנו על משאיות של הצבא ההונגרי ונסענו. שלג מסביב. ככר לחם אחת לשמונה אנשים לכל היום. הגענו לאיזה קולחוז. תשושים נפלנו לשינה באיזה מבנה. בבוקר הגיעו אוקראינים עם סוסים נמוכים ועגלות ומסרו אותם בדמעות לצבא ההונגרי שהפקיע אותם.

הסתכלתי וראיתי שהרתמה אינה כמו בהונגריה. ניגשתי לאוקראיני לשאול כיצד רותמים אתה את הסוסים. השומר תפס אותי אבל השתכנע שרציתי רק לדעת מבחינה מקצועית. זה היה מזל גדול. 120 עגלות ו 150 סוסים. איש לא ידע כיצד לרתום סוס לעגלה. בן רגע התמנתי לאחראי על הסוסים והעגלות.

זכרונות ילדות - מירה יובל, דור שני לשרודי שואה

הייתה לי ילדות מאושרת והוריי לא חסכו ממני דבר. נשאו אותי על כפיים ומילאו כל משאלת לב שבקשתי.

רציתי הורים קיבוצניקים, ואם עירוניים, אז צברים.

הוריי בחרו לשתוק ואני למדתי להיות ילדה מרצה.

להוריי היה חשוב שאגדל בבית שצוחקים, שמחים ורוקדים, ולמרות המשפחה המאוד קטנה והבית המאוד קטן, היה מלא

בחברים שלי וחברים של הוריי, שהפכו לבני משפחה.

השקט הסתיר כאב, עצב, אובדן רב.

ובאי הבית התלחששו בינם לבין עצמם ביידיש: אחרי כל מה שהם עברו, ודאי שהם מתייחסים אליה כאל יהלום.

ומכל זאת אני זכיתי בהורים אוהבים ללא תנאי וגבולות. אופטימיים, שהמתים הפכו להיות חלק מהחיים היפים שבנו להם.

על לקום בבוקר מבלי לדעת אם תלך לישון היום. דיברה על אובדן, על לבד. דיברה על הצלה, דיברה על בית ראשון בקיבוץ. דיברה על ניצחון. בגיל 17 הייתי שם. הנפתי זגל, הסתובבתי בין האנדרטאות בטרבלניקה והרגשתי אותם מלווים אותי.

השוואה תמיד נכחה בבית אורלי זעירא

...השוואה כאמור, תמיד נכחה בבית, אבל הלילה ששינה את חיי התרחש בגיל 12. ישנתי אצל סבתא מלכה, אז היא כבר היתה הסבתא היחידה שנשארה. ביקשתי שתספר. נכנסנו למיטה המפנקת שלה, אני הפעלתי רשמקול, והיא התחילה לדבר. כל הלילה דיברה, ואני גמעתתי את דבריה בשקיקה. הרגשתי כאילו הלילה הזה ענה לי על כל השאלות שהיו מנת חלקי עד אותו רגע. הרגשתי שקיבלתי תפקיד.

היא סיפרה על ילדות מאושרת וקצרצרה בתור הבת הראשונה אחרי 7 בנים, דיברה על המוות קורע הלב של אמא, וכמו חזרה לאותם רגעים, והיתה ילדה קטנה בת 5 שמחזיקה לאמא יד בפרידה אחרונה. דיברה על המוות של אבא. דיברה על גטו, על רעב. על הישרדות. דיברה על מסתור, על רעב. דיברה על רעב שאני לעולם לא אוכל להבין. כזה שממלא את כל ישותה הקטנה דיברה על קבלת המוות והצלה ברגע האחרון. דיברה

לוחית נוספת לקיר ההנצחה הדס דרגן

בשנה זו תצטרף לוחית נוספת לקיר ההנצחה: לזכר סבתא רבתא שלי, ארנה מיטווד, שנפטרה באשוויץ, ולזכר סבא וסבתא רבא שלי, אברהם וקלרה טרפ, שנפטרו באשוויץ.

תהיה לוחית זאת עדות לחייהם ולמותם האכזרי. בשנה האחרונה ערכו אבי וגיסי (הראל) עבודת שורשים, המרכזת ומנציחה 500 שנה במשפחת דרגן. הם יצרו מסמך אנושי וקראו לו "היהודי שעל המדרגות".

נר זיכרון עופרה צוק

נר זה אני מדליקה גם לזכרו של אבי, יהודה שטרנפלד ז"ל, שקם מן השואה ההיא, וכמו עוף החול היה לו הכוח לקום ולהקים מדינה ועם ומשפחה, שלא שכח את חבריו, נצר אחרון למשפחתם, שניצלו מהתופת ההיא ונפלו בקרבות להקמת המדינה, מבלי שזכו לבנות בית ולהקים דור המשך שיזכור ויזכיר.
אבא דאג להם למפעל הנצחה למען לא ישכחו.

אמא כרמלה בר

אסתר גולדברגר, ילידת 1922, הונגריה, בודפשט. כשהיתה בת 20 עם פלישת הגרמנים להונגריה השיג אביה תעודות מזויפות מראול ולנברג. היא השתמשה בהן עד שנתפסה. הגרמנים רצו לדעת מהיכן השיגה את התעודה. מכיוון שסירבה לספר הוכתה ונשברו שיניה. משם נשלחה למחנה עבודה. אחותה, שנולדה משותקת מלידה, נפטרה מרעב במחנה. הרוסים שחררו את המחנה ואנסו את כל הנשים שהיו שם. לאחר סיום המלחמה אמא הלכה למחנה הכשרה המכין לחיים בארץ ישראל. שם פגשה את אבי יוסף גולדברגר, נישאו במישקולץ ועלו לארץ.

....

אמא בורכה בגמישות מחשבתית, דעתנית, עצמאית, אהבה לזולת, קוראת עתונים, לא מחטטת בעבר, רואה את הטוב ביום יום, חיה את רגעי החסד. פעמים רבות היה בה כאב וצער על הוריה שנשארו מאחור חולים ומבוגרים. חשה אשמה. דיברנו רבות על סליחה, סליחה לעצמה.

לזכר בני משפחתי שרון שילה

קוראים לי שרון שילה, בנם של בניק ז"ל ואסתר קיה שילה, נכד ליהודית ויהושע ונגר ז"ל ולבתיה וכן ציון קובלנץ ז"ל. נולדתי וגדלתי ביגור עד שהתגייסתי לצבא. כילד לא ידעתי על כל קשר משפחתי שיש לי לשואת יהודי אירופה. לא דיברו על זה בבית וגם לא בימי הזיכרון, ותמיד חשבתי שהאסון הנורא פסח על משפחתנו. רק בשנות העשרים לחיי נודע לי לראשונה על קורות המשפחה בליטא בזמן מלחמת העולם השנייה. אין לי תשובות למה אף פעם לא שאלנו, אבל לא היה נהוג לשאול, וקיבלנו כמובן מאליו את העובדה שהמשפחה מתחילה בסבא וסבתא שלנו ולא מעבר לכך. סבא שלי, בן ציון קובלנץ, נשאר נצר יחיד למשפחתו ונשא את משא האשמה הכבד על כתפיו עד יום מותו. אנחנו, הנכדים, היינו נחמתו היחידה והיא שמר עלינו מכל משמר. עם השנים דיברנו יותר ויותר על מה שקרה למשפחה, שמותיהם הונצחו גם ביד ושם, ואני הבטחתי לסבא שכל חיי אעשה הכל כדי לשמור על המשפחה והמדינה.

טקס יום הזיכרון לקורבנות השואה של שכבות ז'–י"ב מתקיים בכל שנה ליד האנדרטה בהובלת שכבת י"א כחלק מהתהליך אותו עוברים בני הנוער לקראת המסע לפולין. השנה, בשל הקורונה לא מתקיים המסע וגם לא תהליך ההכנה אליו. השנה בחרו הנערים לספר בטקס את סיפורם של "חסידי אומות העולם", סיפורים המעבירים את התחושות שעלינו לחוות ולזכור בעוצמה רבה אף יותר.

מתוך דבריה של אלה זוארץ:
 "...הרוע שחוו היה כל כך חמור, הפחד היה כל כך משתק והמוות כל כך מוכר, שאנשים בחרו להסתכן ולמות בעצמם בשביל שהאחר לא יחוה זאת".

טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל שהתקיים בבית הקברות היה השנה מרגש במיוחד, לאור אילוצי המתכונת השונה בשנה שעברה. השנה יכולנו לחוש שוב בעוצמה את אחוות היחד וחשיבות המפגש והנוכחות. בני הנוער התייצבו בגאון גם השנה והטקס התקיים למופת.

תודותינו: ראשית, לנערי ונערות יגור, לארנה ולצוות המדריכים (גל, לי, אורי ורועי), עמוס יובל על הנגינה, יעקב זך על ההגברה, וצוות הקריינים המסורים (אמנון מאירי, ארנון שנער, ליאב ליבנה מהצרי ורוני יובל).

ונזכור את כולם

המועדים של ניסן ואייר - בסך הכול שלושה שבועות, ומועד רודף מועד: עוד לא חולף ליל הסדר וכבר מתכוננים לימי הזיכרון - יום הזיכרון לשואה ולגבורה ויום הזיכרון לנופלים במערכות ישראל, ותוך כדי - גם לחג העצמאות. שמחה ועצב ושוב שמחה - מועדים עמוסים, לא פשוטים, הדורשים להכנתם כוחות פיזיים ונפשיים, ועוד יותר בשנת הקורונה.

השנה חזרנו לאולם יד למגינים.

אלה שעוזרים ותורמים לטקס - תודה.

נעם נויפלד, שירה בניסטי, רותם פטישי - עיצבו את פואייה יד למגינים עם תמונות הנופלים.

יאנה פוליאק-גרודמן והבנות - **לילי ניתסדייל, רביד חיון, נגה שגיא, עדי טנא, ליהיא איילון, אמה מזרחי** - יצרו ביחד ורקדו את הריקוד הבלתי רגיל, שפתח את הטקס.

קריינים - **אמיר אלעד, מורן אלעד, שחר פוגל, דניאל רביב, יעל ס"ט-רשף**.

זמרים וזמרות - **יובל זך, יצחק פורת, ליטל ברקן, נירית למדן, נוי לוי, מיכל שמיר, נורית פארן, דניאל רביב, רומי רשף, ענת עוגן**.

אחריות מוזיקלית - **ספה סוויצקי**, מוזיקה ועיבודים - **ליטל ברקן**, פלייבק וליווי השרים - **ניר בלום**.

ליעם מדלינגר - הקרנת המצגת.

שולי שלו - ארגון מניחי הנרות והכנת ארוחת ערב.

לארנה זוארץ - ארגון בני הבלוקונים.

מיכל מלכין - עיצוב פואייה חדר האוכל ומצגת הנופלים.

בני משפחות הנופלים, בני המחזורים, הנערים והנערות מהבלוקונים - מניחי הנרות.

הגברה "נענע" - שאיתנו גם השנה.

דוהן רוזיאו - ליווי הטכני.

יעלי שימשי - שידור מצגת תמונות הנופלים בערוץ 900.

עינב רוזיאו - ועדת תרבות.

ולכל הציבור הרב - הרבה תודה שהייתם איתנו.

צוות יום הזיכרון - ספה סוויצקי, מיכל מלכין

איזה חג עצמאות היה לנו! בסימן 80 שנה לפלמ"ח ופוסט קורונה. ערב העצמאות נערך על הבמה כמיטב המסורת עם טקס, דגלים, הצגה, סרטוני חיילים, שירים וריקודים. אחריו רקדנו והשתחררנו עם להקת דגיה וו ובר משקאות מקפיץ וצעיר. הופתענו לגלות כמה אנשים הגיעו לחוגג יחדיו והשמחה היתה גדולה.

תחרות נושאת פרסים - עוגה בסימן מדינה הוציאה יצירתיות נפלאה מהמשתתפות והמשתתפים בה, וכולנו זכינו להנות מהמראה והטעם הכחול לבן.

מרגש לראות את הקהל היגורי משתתף, שמח ורוקד.

תודות:

צוות יום העצמאות - **גיל ברוך, יעל שמשי, יעל סט רשף, יוליה איריס, יובל זך, תמי עוז ומורן לוי**. תודה לגלית חגי על הסרטונים.

תודה לבל ברקו, שיר ברוך וגיל ברוך על ארגון הבר.

תודה לעינב שגיב ולמורן לוי על הנחיית הערב.

תודה ליאנה גרודמן פוליאק עם חוג הדרמה ולרקדניות הסטודיו.

תודה לליטל ברקן והזמרות.

תודה לאיריס כרמי על קישוט וסידור הבמה.

תודה לנגה שגיא, לילי ניתסדייל, ליהיא איילון על תפעול דוכן הפופקורן.

תודה למשתתפים בתחרות העוגות.

תודה לקהילת יגור.

עינב רוזיאו

ברכה בעז אוחנה

כיף לחזור ולחגוג ביחד. לחזור לשגרה, לקהילה, לקרבה החברתית. בזכות אחריות אישית של כל אחת ואחד כאן, ובעיקר בזכות התגייסות של קהילה שלמה. תודה אישית לכולם בתום השנה המאתגרת הזאת, שנקווה שהיא כבר מאחורינו ולא תשוב עוד.

בהזדמנות זו, אני רוצה עוד להודות לכל מי שנשא בנטל בשנה החולפת ועזר לנו לשמור על השפיות. לענפים ולמערכות השונות: חדר-אוכל, מרכזית, כלבו, מערכות החינוך הפורמאליות והמשלימות, ועדת תרבות, מערכות הבריאות והרווחה על שלוחותיהן השונות, עובדי הבניין, השרבובים, החשמלאים, משק החום, הגז והמזגנים, הנוי ולכל נותני השירותים ביגור. הערכה רבה להורים וילידים, שצלחו את הסגרים השונים. תשואות רמות לתלמידים בכל הכיתות, ששרדו את הלמידה מרחוק חרף כל הקשיים. למבוגרים ששמרו על עצמם ובכך חיזקו אותנו. לכל מי שהתנדב, הושיט יד, הטא אוזן קשבת, נתן כתף לאלונקה היגורית, עזר ותמך וסייע לא להשאיר אף אחד מאחור. תודה רבה ויישר כוח. בלעדיכם המלאכה הייתה קשה מנשוא לכולנו.

"איני יודע / איך חלף הרגע / רק אתמול נולדת / וכבר בת שבועים ושלוש אנו שנים אותך בונים / בשיר ויגע / גם אם קשה / איתך תמיד נעים כמה שירים / אולי כתבו עלייך / עם כינרת וירדן / חורצים נופיך כמה שמחה ועצב / בחיך / אך אין לי אין לי בית / מלבדך. הארץ עוד תשקוט / אני יודע / וכל שירי אהבתי / יאמרו הלל / ובסליחות / ישובו כל אחינו / אל זה הרגע / אתפלל" שייקה פייקוב

כבר שנה חלפה, יש יגידו "רק" שנה חלפה, כי לעיתים נראה שעבר נצח מאז נכנסה הקורונה לחיינו.

כבר שנה חלפה, נראה שהכול השתנה ובכל זאת כלום לא השתנה. למדנו רבות על עצמנו, על מה חשוב, על סדרי עדיפויות. על חשיבות בריאות הגוף והנפש. למדנו להתגייס ולעזור, להטות כתף ושכם. לחוות קהילתיות במיטבה מהי. ניערנו אבק מהערבות ההדדית, הוכחנו שהיא לא רק סיסמא, אלא דרך חיים של קהילה שלמה.

ברמה הלאומית, נראה שדבר לא השתנה. חלפה שנה ושוב בחירות ושוב פלונטר פוליטי. ושוב אותם פוליטיקאים מחזיקים מדינה שלמה כבת ערובה. ומה כבר ביקשנו לנו? שלטון נקי, ישר, שרואה את טובת האזרחים, שנאמן לערכי הדמוקרטיה והשייחון, ולשלטון החוק וחופש הביטוי. שלטון השומר על ניקיון כפיים, ללא קומבינות, ללא פייק ניז'וספינים, ללא דיילים ושטיקים. שלטון שייתן למדינה סיכוי לחזור למסלול, סיכוי לצאת לדרך חדשה, לשפיות. וחרף כל זאת, לאורך השנה שחלפה הייתה לנו נקודת אור שהלכה והתעצמה. וככל שזלזלו בהשפעתה לאורך החודשים שחלפו, והיו כאלה שאמרו שהיא לא מצליחה להתרומם ולסחוף את העם, נראה דווקא שההשפעה של המחאה החברתית על תוצאות הבחירות הייתה מכרעת.

מחאת הגשרים והמחאה בכלפור לימדו אותנו לעמוד על עקרונותינו. והראו לנו שבכוחו של היחיד והעם לקום, לעשות מעשה ולשנות. לא להתייאש, ולהמשיך להילחם על מה שחשוב לנו. תודה למפגינים בצמתים ובכלפור. תודה למי שהתמיד והגיע כל שבת, שמר על הגחלת והראה לנו נחישות מהי. ענת, נורית ונעמי, אורלי ושלמה, איריס, אריאלה וישראל, רוחיק ודני, הדס והרן, מירה וזאביק, יונינה, יעל, שושי, מיכל וירון, רוחליה, עינת, שגית, שולי ושלום, שנטל, תמר ודורון, צופר ואחרון חביב אבשלום שריכז דאג וארגון. ולעוד רבים אחרים שייטכן ושכחתי ועל כן סליחתי מראש. יישר כוחכם. מי ייתן ומאמציכם יישאו פרי בקרוב.

עם פרוס חג העצמאות ה-73 למדינת ישראל, נאחל שנת החלמה וריפוי. ריפוי החוליים בחברה הישראלית, צמצום פערים בין האוכלוסיות השונות, השקעה בחינוך הציבורי ובמערכות הבריאות. שנה של החלמה ואיחוי הקרעים בינינו, בקבוצות המרכיבות את החברה הישראלית. שנראה את הדומה והמאחד ואת הטוב והמפירה שנשמור על עצמאותנו כעם וכפרטים, שלא נאבד את חופש המחשבה. שנדע להיות אנשים, במקום שאין אנשים. שנשמור על שיח מכבד וראוי ועל הערכים עליהם גדלנו ועליהם גדלו הורינו וסבינו.

שלא תאבד התקווה ושנמשיך לשמור על הבית, כי אין לנו אחר. חג עצמאות שמח.

אנשים מדברים עצמאות

סרטוני המופע בערב החג
ראיינה וצילמה גלית חגי

ישראליות, הכי ישראלי

אסתר גולדברגר: ישראלים אומרים ישר בפנים מה שהם חושבים ותמיד מתווכחים.

גלית חגי: שביום אחד בשנה, בשעה 11:00 בבוקר אתה תעמוד שתי דקות דומיה ולא משנה איפה תיהיה בעולם: באוסטרליה, בתאילנד, או באמצע שיעור באוניברסיטה באיטליה.

זיוה רודניצקי: פלאפל, טחינה, פיתה, על האש ביום העצמאות.

איריס ווילרוסה: שווארמה בפיתה, טחינה נוזלת, סלטים מכל טוב.

זיסלני מדלינגר: שהתחלתי לחלום בעברית.

סבינה רביב: שאתה מהר מאוד הופך לישראלי, אתה זוכר תעודת זהות בעל פה, זורק את התיק על הרצפה, מקלל בזמן הנהיגה, קורא לאחרים "מותק" ו"מאמיי". אבל הכי ישראלי - שאתה מגייס את הילד לצבא.

יהלי אילון: שנת שירות. נערים ונערות שסיימו תיכון ומחליטים לדחות את הגיוס הצבאי בשנה בשביל להתנדב עוד שנה למען המדינה.

עידו גרשמן: חסה ישראלית, הכי ישראלי שיש.

אירוע שהייתי רוצה לקחת בו חלק

תמר קלוג: סיפורי השבת השחורה ביגור חרוטים בי עמוק. הייתי מתה להיות שם ולחזור להיום.

שולה שלו: מלחמת העצמאות, להיות שם עם הלוחמים והלוחמות שבזכותם יש לנו מדינה

רבקה גונן - בשנת 1979 עבדתי בתעשייה האווירית במפעל מל"מ (מערכות לחימה משולבות) והשתתפתי בניסוי שיגור של טיל שהצליח והגן על מדינת ישראל.

שאנן זך - כמובן, מלחמת יום כיפור. ביום החמישי הטנק שלי נפגע בפגיעה ישירה. כל אנשי הצוות בצריח נהרגו. הקצין שחילץ אותי הודיע בקשר לפלוגה שאני בחזקת "הרוג", כי כל הקרביים שלי היו בחוץ, אפילו שהוא הכניס אותם בחזרה פנימה, הוא לא האמין שאני אחיה. טוב שהוא טעה.

עופר גונן: זכיתי להיות מג"ד ברגע היציאה מלבנון, 24.5.2000. חוויה בלתי נשכחת, כשמאחורי השער נסגר וכולם נושמים לרווחה. חשבתי באותו רגע על כל האמהות שיכולות כמוני, לנשום לרווחה, וקצת להירגע בדאגה לבנים.

אירוע משמעותי ביגור

עירית לייזרין: ממרומי גילי, כשהיינו צעירים ויפים, אחרי מלחמת ששת הימים. תקופה של שיכרון במדינה, היו מלא מתנדבים בבריכה, בין 200 ל-300, לא היה מקום להכניס סיכה, כל היום בילינו בדיסקוטק, ברחצות... הכול! וגם שיחקנו איתם בכל מגרשי הספורט ביגור. היה כיף של זמן.

שאנן זך: בכיתה יא, טיול למכתשים, קבוצה של 9 נערים ונערות שהלכה לאיבוד. לילה קפוא וקר, בלי אוכל ומים במדבר. רק בבוקר מצא אותנו מטוס "פייר" ושלח לנו רכב חילוץ.

איתן שדה: שנות הארבעים המוקדמות, הבריטים עוד שלטו, הייתי בכיתה א', כל הקישון בער מדלק צינור הנפט מעיראק לחיפה, שפוצץ על ידי הערבים.

אירה גרטמן: בזמן מלחמת לבנון השנייה, יגור היתה תחת מתקפה של טילים. הייתי בעבודה רוב הזמן, מעיין ויובל היו ממש צעירים. היתה תקופה מאוד מלחיצה, אבל הרגשתי רגועה ובטוחה פה ביגור, שהילדים מטופלים על ידי סבא וסבתא ומערכת החינוך והגיל הרך, תחושה של קהילה חזקה ובטוחה שמתפקדת בזמן חירום ודואגת לילדים. זה עשה לי הרגשה מאוד בטוחה להיות פה.

יעל ס"ט רשף: יש הרבה, אבל הכי מעניין אותי זה לחזור לשיבת מזכירות בקיבוץ יגור, במרץ 1948, שדנה בבריחה של אבא שלי בגיל 18 מיגור, כדי להצטרף לפלמ"ח. מעניין אותי מה עלה שם ומה נאמר. הפלמ"ח מאוד מעניין אותי והייתי שמחה להיות שם ולשמוע קצת יותר מה היה.

ברק קיגל: הייתי שמח לפגוש את קבוצת "אחוזה" אותם תשעת המופלאים והנהדרים, שהקימו את הקיבוץ המרשים, "יגור", שתמיד נזכור את הטוב ונדע באיזה מקום נפלא אנחנו חיים.

אירוע עתידי שהייתי רוצה להשתתף בו

ישראל סלע: אני רוצה לבשר לעמנו ולעולם כולו שהפלסטינאים מסכימים, כי לעת שלום בינינו, ירושלים המיוחדת, שבתוך גדר ההפרדה, ובקעת הירדן כולה יהיו בריבונות הבלעדית של מדינת ישראל.

מיכל מלכין: אירוע שיתקיים בעוד עשרים שנה או חמישים, אולי 100, אני כבר לא אשתתף בו - "יום השלום", שלום עם המדינות השכנות הקרובות והרחוקות ועם השכנים ממזרח - הפלסטינים. ביום ההוא ישירו "נולדתי לשלום שכבר הגיע!" ולא - "שרק יבוא". יום השלום הזה יהפוך לחג, שחוגגים מדי שנה, כמו פסח, כמו ימי הזיכרון לשואה ולחללי מערכות ישראל וכמו יום העצמאות. לו יהי.

שוקי שנער: אם הייתי טיפ טיפה יותר יפה, אז כמו כל מלכות היופי הייתי אומר שהחלום שלי זה שיהיה שלום עולמי. אבל בהתחשב במצב, החלום שלי הוא לחכות ולהיות בריא ולרקוד בחתונות של הנכדים שלי, אפילו אם זה טיפה יביך אותם.

אירוע משמעותי שחוויתי בעבר

רויטל גולדשטיין - שהיתה לנו ראשת ממשלה, אשה, ושנוכה לקידום מעמד האשה במדינה.

שולה שלו - הסכם השלום עם מצרים, כשהמטוס המצרי נחת בארץ ונפתחה הדלת, ואנואר סאדאת ירד במדרגות. המראה הזה ריגש אותי בצורה בלתי רגילה והראה לנו שאפשר לעשות שלום עם כל האויבים ויש תקווה לשלום. אנחנו רואים את זה היום הולך ומתגשם.

תמונת השער

זה היום חיכינו לו, נגילה ונשמחה. אחרי שנה של שיתוק חזרו החיים לבאלגן. אלפי לקוחות פקדו אותנו בימי הפסח והעצמאות, והצבע חזר לחיים.

אוסף דברים מהצוות.

אורי זמיר: הגישה הנכונה כלפי תקופת הקורונה היא להתייחס אליה כמתנה חד-פעמית. היא לימדה אותנו מה באמת חשוב בחיים, ובכלל, והכי חשוב, היא מאפשרת לנו הזדמנות להתחיל מחדש במלוא מובן המילה. עכשיו חובת ההוכחה עלינו, שלא רק למדנו את השיעור, אלא גם גדלנו באמת להיות הדבר הגדול הבא.

גלעד גרטמן: כסף שוב לראות ילדים שבוכים, כי הם לא רוצים ללכת הביתה. לילדים התגעגענו, להורים פחות.

איגור גרשמן (אבטחה, 17 שנים בחברה): בקיצור - כסף!

דניאל חזן (שירות לקוחות, עשר שנים בחברה): לראות את הפארק מפוצץ מאנשים - מרגש... כמו ללדת מחדש... לחזור למקום שהתגעגענו אליו, לחזור לשגרה, לראות שוב אנשים ופרצופים מחייכים.

נאסרין (מבשמת טבעון, 4 שנים בחברה): הייתי בחל"ת, הציעו לי עבודות אחרות, אבל פה כמו הבית שלי.

אילן ירון (23 שנים בחברה): כסף ממש חיכינו כל כך הרבה בחזרה לראות אנשים שמחים ונהנים.

מור ירון (של אילן, עשר שנים בחברה, מנהלת אירועים): כסף לראות אנשים שבאים להנות, כסף שאנחנו יכולים לאפשר להם לצאת מהבית ולחזור לשגרה אחרי השנה המטורפת שהיתה לנו. אם שרדנו אותה... נוכל לשרוד הכל.

את טוה

לענת מאכין
לרוחלה וצביקה מאכין
ואכל בת המשפחה
להלאת הבן הנכבד נועם

את טוה

לאלית ואלון חלי
ואכל בת המשפחה
להלאת הנכדה נורי
בת למאיה ועפר

